

žarek dobrote

7/XXII
julij
2024

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Poti do srca

KARITAS 30+

5 ••• Dvomljivcem prav svetovati

TO MORAMO VEDETI

6 ••• Miti in dejstva o konoplji

8 ••• Še vedno ima življenje prednost

KARITAS MLADIH

9 ••• Prostovoljstvo je zame nekaj vsakdanjega

NA OBISKU

10 ••• Služenje pomeni ljubiti

10 ••• Skupno dobro

11 ••• Njiva sveta, srca in bližnjega

12 ••• Razdeljevanje pomoči v hrani in izvajanje spremljevalnih ukrepov v letih 2024–2026

13 ••• Spet doma

KOPER

14 ••• V starosti, bolezni in trpljenju nismo sami, Bog je z nami!

14 ••• Ozri se proti soncu

15 ••• Korenina miru je molitev

16 ••• Srečanje družin pri sv. Marku

16 ••• Sporočilo miru na Sveti Gori

LJUBLJANA

17 ••• Družabna srečanja starejših od 60 let

18 ••• Srečanje starejših in bolnih

18 ••• Božje zapovedi temeljijo na ljubezni

19 ••• Prosili za modrost in razsodnost pri delu z ljudmi v stiski

20 ••• Terenski obisk Libanona, države z veliko humanitarno krizo

23 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Tatjana Spichal •

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marjana Plesničar
Jezeršek, Marjan Dvornik, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Šmodiš,
Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman •
LEKTORIRANJE: Majda Strašek Januš • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA
PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK:
Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poština plačana pri pošti
• ISSN 1581-5528 • Vsebine v prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne
predstavljajo uradnega stališča Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

Karitas Teden Karitas

25. 11. 2024 – 1. 12. 2024

geslo: **POTI DO SRCA**

27. 11. **Romanje na Ponikvo**

27. 11. **Klic dobrote**

1. 12. **Nedelja Karitas**

SEMINARJI KARITAS 2024

Tema: **Psihosocialno svetovanje kot podpora materialni in drugi pomoči ljudem v stiski**

Termin	Lokacija
4. in 5. 10. 2024	Dom sv. Jožef, Celje
11. in 12. 10. 2024	Zavod Marianum, Veržej
18. in 19. 10. 2024	Stella maris, Strunjan
18. in 19. 10. 2024	Samostan Stična

»Temeljnega pomena je delati skupaj
in sodelovati za skupno dobro.«

papež Frančišek,

<https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2024-06/papez-delavcem-biti-blizu-ljudem-delati-skupaj-in-sodelovati-z.html>
vir: Vatican News

Poti do srca

Alojzij Štefan

*Razmišljanje ob geslu
tedna Karitas 2024*

Caritas Europa, kot mreža lokalnih Karitas v Evropi, si je za svoj moto izbrala: *Kjer je potreba, tam je Karitas*. Lahko nadaljujemo: kjer je Karitas, tam je služenje v dejavni ljubezni, kjer je služenje, tam je dobrotta srca, kjer je srce, tam smo resnično ljudje.

Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni polno

Karitas, kot dobrotna roka Cerkve, se za svoje poslanstvo napaja iz evangelija, družbenega nauka in učenja Cerkve ter izkustvenega pričevanja diakonije.

Cerkev se je rodila iz prebodenega Kristusovega Srca, ki je polno ljubezni izlilo vso milost svojega božanstva, studence odrešenja (prim. Iz 12,3). Delovati pa je začela, ko je Sveti Duh Tolažnik napolnil Marijo in apostole, da je njihovo srce vzplamtelo v polnem spoznanju Božje milosti ter v pripravljenosti pričevati zanj in ga oznaniti *do skrajnih mej sveta* (Apd 1,8). In šli so na pot. Prva skupnost in njeno delovanje v Palestini in bližnjih deželah se je imenovalo Pot, ki jo je Pavel (pred Damaskom) tako neumorno in kruto preganjal (Apd 22,2; 24,22). Pot, ki je izšla iz Božjega Srca, ki je hotelo, da vsak človek najde zase in v skupnosti objem njegove ljubezni, se izteka v Srcu, kjer bo človeštvo našlo počitek. Tačas pa je naše srce nemirno. Potuje. In za potovanje išče poti. Pa jih ne najde vedno.

Karitas hodi z ljudmi po poti: po poteh IZ različnih izzivov, težav in situacij V (k) cilje(m). Predvsem pa želi biti blizu, da bi slišala in čutila, kako bije človekovo srce, od kod je njegov nemir, kaj so njegove najgloblje potrebe in hrepenenja; želi razumeti in dojeti, kaj ga

stiska. Pomeni, da hodi skupaj: srce ob srcu, *sin hodos*, tako od blizu, da se čutimo, da lahko sočutimo. To pa je mogoče le, če je v ljubezni – *caritas*.

Kako naj se ljubimo med seboj?

Najprej tako, kot nam naroča Gospod: »*Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!*« (Jn 13,34). Potem pojasni, kakšna je mera prave ljubezni: »*Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe*« (Lk 10,27), in nam za zgled daje usmiljenega Samarijana.

Včasih se besede 'ljubezen' kar malo bojimo, tudi zaradi vrste zlorab, ki jih je ta beseda v človeškem besednem in vedenjskem slovarju deležna. A Jezus se je ne izogiba, ampak postavi tudi končno merilo človeške ljubezni: »*Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje*« (Jn 15,13), sam pa jo je zmožl tudi do sovražnikov, zato nam je naročil: »*Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo*« (Mt 5,44).

Kako pa naj ljubimo kot Karitas, kajti le ljubezen pozna vse poti do srca ...

Pavel nam v Pismu Rimljanom (12,10) daje pravi napotek: »*Drug drugega ljubite z bratovsko ljubeznijo.*« Apostol Peter dodaja: »*Ker ste v poslušnosti rešnici očistili svoje duše za iskreno bratoljubje, se goreče in iz čistega srca ljubite med seboj*« (1 Pt 1,22).

Oba pa se naslanjata na Jezusovo besedo: »*eden je vaš Učitelj, vi vsi pa ste bratje*« (Mt 23,8).

Bratovska (sestrinska) ljubezen

Bratje in sestre izhajajo iz iste družine, imajo skupne starše. (Tudi če ne, mnogi postanejo kot bratje). Imajo zelo podoben genom, mnoge druge telesne in psihične lastnosti, ki se po ravnih ali stranskih vejah prenašajo iz roda v rod. Iz družine pa zajemajo tudi kulturo srca, prepričanja in vrednote (etos), vsaj naj bi jih, v veliki meri. Kakšna je njihova srčna povezanost, da nam jo Jezus in apostoli dajejo za vzor in merilo? Gotovo je najprej naravna. Človeška, v zibel položena naklonjenost. Ni za vedno in samo po sebi umevna. Zanja se morajo tudi bratje potruditi. Srčni bazen ljubezni ni neizčrpen. Takšna ni niti materina ljubezen, ki je simbolno najbližja Božji in se (če ni bolezní ali motnje) »izčrpa« le, ko zmanjka moči in srce utihne. Bratovska ljubezen je požrtvovalna in sodelovalna; zanjo velja marsikaj iz Pavlove hvalnice v 1 Kor 13. Ker je močna in vezana s krvjo, je tudi toliko večja nesreča, če je ni. Najhujši prepiri in vojne so med brati, med bratskimi narodi ...

Bratska ljubezen je pot do srca

Bratska ljubezen je zelo podobna caritas, ki je agape. Caritas je s svojo prisotnostjo, srčnimi sodelavci in z mnogimi oblikami pomoči že na poti do srca ljudi v stiski; jim je blizu srca, sliši njihovo bitje in odgovarja na potrebe. Z besedo tolažbe in upanja ter vsakršno pomočjo, podporo in spremljanjem je ob ljudeh v stiski. Sočutna je z nežno bližino ranjenim srcem, ki jih je prizadela bolečina zlorab, zapuščenosti in osamljenosti, izgube, težke bolezni in invalidnosti, izključenosti in vsakršnega zapostavljanja. Usmiljeno spremlja zasvojenosti in jim vrača upanje na rešitev in radostno življenje brez omame. Je sopotnik beguncem, ki iščejo (nov) dom, varnost, sprejetost in možnosti preživetja.

Poti do srca so poti sočutja, dobrote in ljubezni.

Takšno je Srce, ki nas »priganja«, ali kot pravi Pavel v 2 Kor 5,14: »Kristusova ljubezen nas stiska ...« V nas poganja kri Usmiljenja in nežnosti po telesu vsega njegovega človeštva in stvarstva. Če nas naša vera – in iz nje izvira naša dejavna ljubezen do bližnjega – usmerja v iskreno, bratsko ljubezen, potem nas sočutje usmerja na poti do srca tako, da se vživimo v vsakega, ki ga srečamo, posebej še človeka v stiski. Poti do srca, po katerih hodimo skupaj z ljudmi v stiski, pa so različne, kot so različne njihove življenjske poti in izkušnje. Vse poti morajo peljati h krščanskemu upanju. Poglejmo nekaj najpomembnejših poti do srca:

Pot vere. Vere v Boga, ki daje in varuje življenje. Vere v smisel življenja in poti, kajti: »Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel, kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi.« To so legendarne besede alpinista Nejca Zaplotnika. Če ljudem pomagamo priti

do vere vase in svojo prihodnost, bodo mnogi tudi na poti vere v njegovo neizmerno Ljubezen.

Pot bližine. Upati si biti blizu v tišini in hrupu težavnih razmer, žalosti, umiranja, bolezni, nevere, dvoma, potrnosti, strahu, zavračanja, zasvojenosti, ranjenosti, zmote, nasilja, sovraštva, obupa ... in se ne umakniti v cono ugodja. Zdržati in z močjo vere in zaupanja v Boga ostati s človekom. *Stati inu obstatí.* 'Tla pod nogami' na poti do srca je Vstali Jezus Kristus, ki je premagal greh in smrt in je z nami v evharistiji, ki daje poroštvo večnosti.

Pot sočutja. Poskušam in se potrudim vživeti v situacijo drugega, 'stopiti v njegove čevlje' in hoditi v njih vsaj del poti, da začutim osebo v njeni resničnosti, kot bi dejal p. Karel Gržan. To, da nekomu s svojo sočutno bližino (ali spoštljivo distanco) stojimo ob strani, mu daje upanje, da se bo zmozel spopasti z življenjskimi izzivi, da bo njegovo srce, ki je sedež človekove osebe, zmoglo pognati kri življenja in prehoditi pot, ki je pred njim.

Pot k svobodi in samostojnosti. »Kristus nas je osvobodil za svobodo. Zato stojte trdno in se ne dajte ponovno vpreči v jarem sužnosti« (Gal 5,1). Pot iz zasvojenosti, odvisnosti in nesvobode je tista, ki človeku vrača upanje, ki mu daje možnost, da ob sočutni in resnični podpori ponovno postane akter svoje življenjske poti.

Pot k miru. Različne so življenjske poti, ki vodijo stran od srčnega miru. Mnoge poznamo: zlasti so to vse vrste revščine, ki zaradi nerešenih problemov vodijo v stiske in izgubo upanja. V osrčju človeške osebe je iskanje miru, varnosti in zadovoljstva. Gradimo ta prostor osrčja, skupaj z osebo, h kateri smo v poslanstvu Caritas napoteni. Stopimo pogumno najprej na pot svojega lastnega miru, ki ga bomo v Svetem Duhu žarčili in pomagali najti tudi svoji sestri in bratu. Ne na pot cone udobja, ampak pot veselega služenja, ki izhaja iz moje vere v življenje, smisel in Božjo ljubezen.

Pot (vračanja) upanja. Zelo znana pot, po kateri Caritas že stoletje vztrajno hodi. Upanje je samo pot in je tudi potovanje k svetlobi, k veselju do življenja, k ponovni veri vase in v vrednote življenja. Simbol upanja je sidro, ki pomeni varen pristan in opremljenost za varno plovbo po nemirnih morjih, kajti sidro nas vedno lahko utrdi, pomaga pristati tam, kjer čutimo varen in prijazen kraj za svoje srečno življenje. Upanje nas kot sidro varuje, da nas valovi nemira in zmote ne odnesejo tja, kamor si v resnici ne želimo.

Poti iz osame. Danes ena najzahtevnejših poti k srcu človeka, ki se zdi, kakor da je otrdelo, zamrznilo v puščavski tišini brezosebnega stika. Osamljenost ima zvočno podobo, kakršno slišimo na posnetkih The Brain Maze, Mars Series z Marsa (<http://www.>

nev-t-gigamacros.com/). Kdor ima pametni telefon oz. dostop do spleta, naj si ogleda kakšnega od teh posnetkov. Res te strese in zmrazi, po drugi strani pa veš, da je to resničnost, ki je danes vidna in otipljiva, včasih pa je bila skrita in neznana. »*Osamljenost je kuga tretjega tisočletja*,« je že večkrat povedal papež Frančišek. In spopadanje z njo je nujna in prioritarna naloga Karitas!

Pot iz stisk v upanje na rešitev. To v Karitas pravzaprav najbolj obvladamo in res ni treba izgubljati besed. Naj pomoč ne bo le materialna, finančna, svetovalna, socialna, humanitarna, ampak predvsem srčna, ki najde pot do bistva človekove življenjske situacije in v njej razloči stisko, ki jo je treba lajšati, odpraviti ... Vedno mora vsebovati upanje, ki je kot univerzalno zdravilo za vse bolezni in je kot »roč'ca, ki za vsako bolezen zraste«.

Pot k sebi. K resničnemu jazu, ki da človeku zmožnost najti v sebi moč za potovanje.

Najdaljša je pot, ki te pripelje najbližje k sebi, do srca in v srce, kjer je »*skrita kamrica srca*«, prostor svetosti in Bogupodobnosti, ne pa kletka osamljenosti, ki ubija. Do nje pa, POZOR: z velikim spoštovanjem, nežnostjo, potrpežljivostjo in obzirnostjo, počasi in skupaj s človekom. Včasih z duhovnim spremljanjem, včasih pa tudi s pomočjo »dušnih zdravnikov«.

In ne nazadnje so vsa naša prizadevanja za ,nič revščine' naša **pot do srca skupnosti**, (sinodalnost), ki ne pomeni iti skupaj brez da bi vedeli in priznali, da smo tudi različni, da so različne naše življenjske poti, naše globoke želje (cilji) in naša pričakovanja. Je pa pot v isto smer, po kateri ne gremo kakor ovčja čreda, v anonimni množici, kjer je vsak do konca individualen (beri osamljen), a s srčno empatijo, spoštovanjem in sodelovanjem. To je pot Cerkev, ki je nekaj povsem naravnega, njej lastnega. V občestvu Cerkve ni nobenega prostora za ideologije, ki smo jim danes priča. V njej je medgeneracijsko sožitje kot zrak, ki ga dihamo, je sprejemanje ustvarjenosti, posnemanje Presvete Trojice, ki Ljubi, ki je Ljubljena in ki je Ljubezen.

Skupna pot do src, ki zacvetijo v priložnosti življenja, dostopa do dobrin in prednostne možnosti za najrevnejše, je tudi pot Karitas. Pot bratske ljubezni odpira vrata vseh src, tako tistih, ki dejavno ljubijo, kot tistih, ki so te ljubezni še posebej potrebni, ter jih uglaši v dobroti.

karitas 30+

DVOMLJIVCEM PRAV SVETOVATI

Sibila Nidorfer

Dvom je del našega vsakdana. Doprinese k temu, da ne verjamemo ravno vsemu, kar slišimo, da vnesemo v življenje tudi svoje poglede in izkušnje. Prevečkrat pa je dvom tisti, ki začne razjedati. Vrine se v dan, prevzame življenje in pelje tudi v tesnobo. Ljudje prenehajo verjeti sami vase, poleg tega ali v povezavi s tem pa se pretrga odnos z Bogom. Ni ga več v življenju, ni zaupanja niti Njemu. Poslanstvo kristjanov je zame, da širimo veselje, da premagamo dvome predvsem z Božjo pomočjo. Tudi sama se večkrat srečam s svojimi dvomi, z lastnim obupom. Hvaležna sem za dar vere, da sem spoznala, da se vera krepi skozi življenje, in da imam lahko moč v Njem, da so dvomi le kratki trenutki.

Moj poklic, delo, služba me vedno znova pelje k ljudem. V tem trenutku, v službi na Karitas, še posebej do tistih, ki so predvsem v materialnem smislu nekje na robu družbe.

Kaj meni pomeni »prav svetovati«?

Najprej sprejeti človeka in ga slišati. Spoštovati njegovo zgodbo življenja. Slišati tudi ves njegov obup in dvom, da je sploh lahko drugače in bolje. Pomagati mu v tem, kar potrebuje. Velikokrat je pomoč najprej v materialnih stvareh. Že ob tem človek spozna, da ni sam. Preko služenja najbolj ubogim se udejanja vera, da si Bog v svoji ljubezni nikoli ne premisli. Ni treba mnogo besede, ker dejanja bogatijo. Ko je ob tem nasmeh in ko v sebi premorem zaupanje, da je Bog z menoj in tudi v vsakem človeku, pridejo točno tiste besede, ki premagajo dvom in prinesejo vero v življenje ter vsaj malo olajšajo trpljenje. Tako moje kot tudi v življenje tistega, ki pride do mene v svoji stiski. »Tudi če na mizo odvržemo že vse svoje karte, ima Bog še vedno aduta v rokavu,« – misel, prebrana pred kosilom v Ljudski kuhinji Betlehem. Četudi so moje besede kdaj pomanjkljive, še vedno Bog naredi glavni del v našem življenju.

Miti in dejstva o konoplji

Helena Zevnik Rozman

Slovensko združenje za kronične nenalezljive bolezni ter druge nevladne organizacije, ki delujejo na področju osveščanja o zdravem načinu življenja brez alkohola, drog in drugih substanc, so ob po referendumu o uporabi in gojenju konoplje za osebno rabo na vlado in javnost naslovili poziv, da rezultati referenduma politiki ne dajejo legitimnosti za poseganje v ureditev konoplje za osebno (psihoaktivno) rabo. Tako tesen izid kaže na razdvojenost mnenja med državljani.

K temu sta prispevali nejasnost in zavajajoča narava vprašanj: pobudniki namreč niso podali podrobnosti o predlogu ureditve področja. Pri osebni rabi konoplje vprašanje ni le ZA ali PROTI, saj je načinov za ureditev tega področja mnogo in nekateri od njih – kar jasno kažejo podatki iz tujine – lahko vodijo v močno škodljive posledice na ravni celotne družbe.

V prvem koraku bi morala biti torej ključna priprava predloga strategije, na podlagi katere bi se lahko v naslednjem koraku stroka odločala o sprejemanju ali nesprejemanju določene zakonske ureditve s področja konoplje.

Za boljše razumevanje problema delimo z vami še nekaj mitov in dejstev o uporabi konoplje s podatki iz tujine.

MIT: Z legalizacijo se bo škoda zaradi rabe konoplje zmanjšala.

DEJSTVO: Predlagana sprememba zakonodaje glede rabe konoplje v psihoaktivne namene je tema, ki v zadnjih letih priteguje vse več pozornosti. Eden izmed pogostih mitov, ki se pojavljajo v razpravi, je prepričanje, da bo legalizacija konoplje za osebno rabo prinesla zmanjšanje škode. Vendar pa so podatki iz držav, v katerih so konopljo legalizirali za psihoaktivno rabo, kot so nekatere zvezne države ZDA in Kanada, pokazali ravno nasprotno.

Matej Košir, direktor Inštituta Utrip in vodja mreže Preventivna platforma, navaja: »Namesto pričakovane zmanjšanja se je škoda občutno povečala, še posebej v smislu razširjenosti rabe med mladimi, poslabšanja duševnega zdravja, prometne varnosti ter naraščanja urgentnih primerov zaradi zastrupitev in hospitalizacij otrok in mladostnikov. Ob upoštevanju teh dejstev je treba ponovno pretehtati argumente in sprejeti odločitve, ki temeljijo na resničnih podatkih in učinkih, ki jih ima legalizacija konoplje na družbo.« Posebej zaskrbljujoči so podatki o razširjenosti rabe med mladimi in mlajšimi odraslimi ter poslabšanju duševnega zdravja. **Manca Kozlovič**, predsednica Mladinske zveze Brez izgovora Slovenija, poudarja: »Ti podatki so alarmantni. Zlasti je treba poudariti povečanje psihoz in drugih resnih duševnih motenj, kot so depresija in samomorilna nagnjenja. To nas še dodatno opominja na nujnost previdnega pristopa do legalizacije konoplje, saj bi lahko ravno mladi postali največje žrtve morebitnih negativnih posledic.«

Statistika in raziskave jasno kažejo na poslabšanje razmer. Med letoma 2011 in 2021 se je v ZDA število obiskov urgentnih oddelkov, povezanih s konopljo, povečalo za več kot 75 odstotkov. Vemo, da je legalizacija konoplje povzročila tudi povečanje števila hospitalizacij. »Pri uporabnikih konoplje v ZDA je skoraj 25 odstotkov večja verjetnost, da bodo obiskali urgenco ali bodo hospitalizirani v primerjavi z neuporabniki,« dodaja **Košir**. »V Koloradu se je število hospitalizacij zaradi konoplje od uvedbe legalizacije povečalo za 148 odstotkov,« nadaljuje. »V letu 2021 je bilo v ZDA več kot 800.000 hospitalizacij, povezanih z rabo konoplje,« še doda **Kozlovič**. Poleg tega je izpostavljenost konoplji na domu, ki vključuje otroke, mlajše od 12 let, narasla za 1375 odstotkov. »V Koloradu se je od uvedbe legalizacije za 586 odstotkov povečalo število zastrupitev s konopljo ali izdelki iz nje med otroki, mlajšimi od 6 let,« poudarja **Košir**.

MIT: Z legalizacijo konoplje se bodo povečali (davčni) prilivi v proračun in s tem finančna sredstva za preventivo in druge programe s področja drog.

DEJSTVO: Trditev zagovornikov legalizacije konoplje, da bi to prineslo večje davčne prilive v proračun in s tem povečalo sredstva za preventivne programe, zahteva temeljito analizo. »Čeprav se zdi, da bi legalizacija konoplje lahko prinesla občutno večje davčne prihodke, so rezultati študij pokazali, da so dejanski stroški, povezani z razširjeno rabo konoplje, precej višji od prihodkov,« opozarja **Franc Zalar**, predsednik Slovenskega združenja za kronične nenalezljive bolezni ter podpredsednik Društva za zdravje srca in ožilja. »Na primer, študija iz leta 2018 v Koloradu je pokazala, da za vsak dolar, ki ga

prinese legalna prodaja konoplje, nastane 4,50 dolarja stroškov za zdravstveno blagajno in druge službe, ki se soočajo z naraščajočimi težavami zaradi problematične rabe konoplje, kot je na primer osip mladostnikov iz šol zaradi rabe konoplje,« dodaja **Zalar**. Poleg tega davčni prihodki iz konoplje predstavljajo zelo majhen delež državnih prihodkov, kar je daleč od optimističnih napovedi zagovornikov legalizacije. »V Koloradu znašajo zgolj 0,09 odstotka, v Kaliforniji 0,49 odstotka, v Oregonu 0,3 odstotka in na Aljaski 0,29 odstotka vseh davčnih prilivov,« zaključuje **Zalar**. **Košir** dopolnjuje: »Te statistike jasno kažejo, da je treba pri razpravi o legalizaciji konoplje upoštevati tudi širši spekter učinkov, vključno s finančnimi posledicami in stroški zdravstvenega varstva.«

MIT: Z legalizacijo konoplje se bo črni trg zmanjšal ali celo izginil.

DEJSTVO: Trditev, da bi legalizacija konoplje zmanjšala črni trg in povečala nadzor nad kakovostjo in varnostjo izdelkov, ne drži. Po podatkih o zasegih konoplje v letu 2021 se je črni trg konoplje v Oregonu več kot podvojil v primerjavi z letom 2018, oziroma je, če smo natančni, prišlo do 253-odstotnega povečanja. »Čeprav se zdi, da bi legalizacija konoplje lahko zmanjšala črni trg, so dejanski podatki pokazali, da je to daleč od resnice,« opozarja **David Razboršek**, direktor Zavoda Vozim. Poleg tega izjemno visok odstotek konoplje, ki se prodaja v »legalnih« trgovinah v Kaliforniji, izvira z ilegalnega trga – od 70 do 80 odstotkov. »Ta trend kaže na dejstvo, da legalizacija konoplje ni prinesla želenega učinka zmanjšanja črnega trga,« dodaja **Razboršek**.

Stopnje THC v konoplji so se v zadnjih desetletjih dramatično povečale, kar predstavlja dodatno tveganje za potrošnike. »Ta trend je zaskrbljujoč, saj lahko višje koncentracije THC povečajo tveganje za zlorabo in neželene učinke,« dodaja **Košir**. Poleg tega je od 85 do 90 odstotkov konoplje, proizvedene v Kaliforniji, namenjene izvozu, kar pomeni, da konoplja, ki ni namenjena legalnemu trgu, še naprej prispeva k črnemu trgu v državah, v katerih je uporaba konoplje še vedno nelegalna.

MIT: Z legalizacijo konoplje se bo izboljšala prometna varnost.

DEJSTVO: Mnogi menijo, da vožnja pod vplivom konoplje ne vpliva bistveno na prometno varnost. Vendar pa so podatki iz Kanade, kjer so konopljo legalizirali, jasno pokazali, da tudi ta mit oziroma napoved zagovornikov ne drži. Število prometnih nesreč s telesnimi poškodbami, povezanih z vožnjo pod vplivom konoplje, se je povečalo za 475 odstotkov. Poleg tega je verjetnost povzročitve prometne nezgode pri voznikih pod vplivom konoplje kar 25-krat večja, saj ta zmanjšuje sposobnost za varno vožnjo. V Koloradu je že četrtnina vseh smrtnih žrtev v prometnih nezgodah povezana z uporabo konoplje, kar se je skoraj podvojilo od leta 2013 do 2020. Zaskrbljujoče je tudi dejstvo, da skoraj polovica najstniških voznikov, ki uporabljajo konopljo, že vozi pod njenim vplivom. Strokovnjaki ocenjujejo, da bi morebitna

legalizacija konoplje na celotnem območju ZDA lahko privedla še do dodatnih 6800 prometnih nezgod s smrtnim izidom. **Razboršek** dopolnjuje: »Podatki iz Kanade in Kolorada jasno kažejo na negativne učinke uporabe konoplje na prometno varnost, kar zahteva resno preučitev pred kakršnokoli legalizacijo. Uvedba ustrezne preventivne in izobraževalne politike je ključna za varnost v cestnem prometu in za zaščito življenj. Ne smemo si privoščiti, da bi ignorirali te alarmantne podatke, ki nam kažejo potencialno nevarnost vpliva legalizacije.«

MIT: Legalizacija konoplje prinaša razvoj in blaginjo lokalnim skupnostim ter ni škodljiva za okolje.

DEJSTVO: Podatki kažejo, da večina lokalnih skupnosti v ZDA, ki so legalizirale konopljo, dejansko izstopa iz sistema regulacije. Na primer, v Kaliforniji 68 odstotkov lokalnih skupnosti ni vključenih v regulacijo, medtem ko ta delež v Koloradu znaša 71 odstotkov, v New Yorku pa 60 odstotkov. V New Jerseyju je ta delež prav tako visok in znaša 71 odstotkov. Namesto pričakovane blaginje se pojavljajo številni izzivi in negativne posledice.

Košir pojasnjuje: »Podatki o številu prodajaln konoplje v Koloradu kažejo, da je njihovo število preseгло število vseh prodajaln McDonald'sa in Starbucksa skupaj v državi. Ta dejstva izpostavljajo izjemno hitro rast industrije konoplje v državah, v katerih je legalizirana, in na potencialno komercializacijo ter masovno dostopnost izdelkov iz konoplje. To pa s seboj prinaša pomembne izzive v smislu regulacije, nadzora kakovosti ter preprečevanja dostopa mladostnikom.«

Tomaž Gorenc, direktor Inštituta za zdravje in okolje, dodaja: »Hitra rast industrije konoplje ima tudi znaten vpliv na okolje. Pomembno je omeniti, da zunanje površine za gojenje konoplje v Kaliforniji porabijo do 111,3 milijona litrov vode letno. To predstavlja obremenitev za vodne vire, še posebej na območjih, kjer je vodna oskrba že sicer omejena. Poleg tega notranji prostori za gojenje konoplje, kot so različni rastlinjaki, povzročajo emisije CO₂, ki so primerljive s količino, ki jo proizvede 3,3 milijona avtomobilov. To povečuje ogljični odtis in prispeva k podnebnim spremembam. Ob tem se postavlja vprašanje, kako bo industrija konoplje obravnavala te okoljske izzive in ali bo sposobna vzpostaviti trajnostne prakse ter zmanjšati svoj negativni vpliv na okolje.«

Neža Polh, generalna sekretarka Slovenske zveze za javno zdravje, okolje in tobačno kontrolo, dodaja: »Poleg okoljskih izzivov industrija konoplje tudi krepi socialno neravnovesje. Le 4 odstotki legalnih prodajaln produktov iz konoplje so v lasti Afroameričanov, Latinoameričanov in pripadnikov drugih ras, medtem ko so prodajalne s konopljo pogostejše koncentrirane v socialno deprivilegiranih soseskah. To odraža vpliv velikih korporacij, ki obvladujejo to industrijo in so pogosto povezane s tobačno in alkoholno industrijo.«

Več na: <https://sncda.si/pametno-o-konoplji/>

Še vedno ima življenje prednost

8

*Izjava po referendumu o
prostovoljnem končanju življenja*

Slovenska karitas, Slovensko društvo Hospic, Zveza paraplegikov Slovenije in še naprej zagovarjamo življenje ter spodbujajo k razvoju in krepitvi dolgotrajne in paliativne oskrbe, spremljanja umirajočih, podpore svojcem in razvoja hospicov

Podpisane organizacije izražamo zaskrbljenost nad izjavami predstavnikov vlade, da bo že do konca leta sprejet zakon o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja. Dokaj izenačen rezultat posvetovalnega referenduma, ki je pokazal razdeljenost družbe že samo okrog načelnega vprašanja o pomoči pri samomoru ne more biti argument za naglo sprejemanje zakona. Še najmanj pa na podlagi spornega predloga zakona, ki ga je državni zbor že enkrat zavrnil. Ravno tako sta ta predlog v vseh pomembnih segmentih nedvoumno zavrnila tudi zdravstvena stroka in socialna stroka s področja paliative.

Pred kakršno koli resno in nujno strokovno razpravo zdravstvene, socialne in pravne stroke o zakonu o prostovoljnem končanju življenja od države pričakujemo takojšnjo ureditev zastoja pri izvajanju dolgotrajne oskrbe ter predhodno zakonsko ureditev in sistemsko ureditev paliativne in hospic oskrbe.

Obstoječi v javnosti predstavljeni predlog zakona, ki legalizira pomoč države pri samomoru, pogojno evtanazijo ter izvajanje po pohitrenem postopku nalaga javni zdravstveni in socialni mreži, je neprimeren, strokovno neutemeljen in vodi v degradacijo družbene solidarnosti. Na žalost neposredno predvideva tudi evtanazijo (5. čl.) iz »verskih, moralnih in drugih« razlogov. Njegov sprejem bi lahko bil zelo škodljiv za starejše, umirajoče in dolgotrajno bolne ter bi v nadaljevanju njegovo izvajanje, ki predvideva široko dostopnost v številnih ustanovah (29. čl.), predstavljajo pasivno družbeno spodbudo k samomoru in nazorski pritisk (20. čl.) za sostanovalce, zaposlene in druge

oskrbovance. Zaradi neurejene oskrbe starejših in bolnih je predlog zakona še posebej nevaren (7. čl. (7)). S hkratno ohlapnostjo vstopnih kriterijev (6. čl.) v predlogu zakona in po izkušnji drugih držav s podobno ureditvijo bi se pomoči pri samomoru posluževalo vse več oseb s težavami v duševnem zdravju, mlajših in socialno ogroženih ali socialno izključenih starejših. Predlagani zakon zanika in razvrednoti delo zdravstvenih in socialnih delavcev ter tudi duhovne oskrbe, saj za življenje ranljivih oseb uveljavlja alternativo, ki je ekonomsko in kratkoročno »cenejša« (3.2), ne upošteva pa neprecenljive in neizmerljive vrednosti vsakega človeka ne glede na njegove lastnosti, stopnjo zavedanja, ekonomsko koristnost, premoženje in sposobnosti. Prav tako ne upošteva hudih posledic vsakega samomora na bližnje in okolico, kar jasno opredeljuje psihiatrična stroka, ter družbenih in ekonomskih posledic spreminjanja vrednostnega sistema solidarnosti v gospodinjstvih.

Ko vsi sistemi – zdravstvo, asistenca, dolgotrajna ter paliativna in hospic oskrba, pa tudi podprta solidarnost v gospodinjstvih in medgeneracijska solidarnost – dobro delujejo in ko človeka v stiski jemljemo in oskrbujemo kot telesno, duševno, socialno in duhovno bitje, je nagibov po prekinitvi življenja zelo malo. Podpisane organizacije si prizadevamo, da bi se še v večji meri ustvarjalo prijazno okolje s celostno pomočjo za starejše, neozdravljivo bolne, invalide in druge ranljive skupine.

Pozivamo k takojšnjemu oblikovanju in podpori zakonom, ki gredo zlasti v smer razvoja in krepitve dolgotrajne in paliativne oskrbe, asistencije za starejše invalide, spremljanja umirajočih, podpore svojcem in razvoja hospicov v vseh regijah.

karitas mladih

PROSTOVOLJSTVO JE ZAME NEKAJ VSAKDANJEGA

Bernarda Grašič

Nika Kržišnik, prejemnica državnega priznanja na področju prostovoljstva za leto 2023

Predsednica Republike Slovenije Nataša Pirc Musar je v sredo, 5. 6. 2024, v predsedniški palači priredila slovesnost ob podelitvi državnih priznanj in nagrad za izjemne dosežke na področju prostovoljstva za leto 2023. Državno priznanje za izjemne dosežke na področju prostovoljstva za leto 2023 je prejela tudi naša prostovoljka youngCaritas, Nika Kržišnik.

Nika je velika ljubiteljica kave, ljudi in izzivov. Je zelo družabna, topla, sproščena, odprta, energična in preprosta oseba, ki veliko da na poštenost in sodelovanje. V prostem času rada zahaja v hribe in se ukvarja s športom, rada potuje in je prostovoljka. Vedno znova se veseli novih priložnosti, dela v skupini, inovativnosti, deljenja in poslušanja mnenj ter razvijanja novih idej. Trenutno je absolventka in zaključuje diplomu na Fakulteti za socialno delo v Ljubljani. Želi si nabiranja novih, bogatih izkušenj in se veseli novih izzivov ter pridobivanja še neosvojenih znanj.

Aktivna je na različnih področjih. Sprva se je v prostovoljstvo vključevala preko raznolikih projektov in aktivnosti, v zadnjih letih pa prevzema tudi odgovornejše naloge vodenja in koordiniranja skupin prostovoljcev in projektov za mlade.

Njeno prostovoljstvo pa seže do mnogoterih ljudi preko raznolikih prostovoljskih organizacij. Poleg projektov Slovenske karitas in youngCaritas vodi tudi ekipe prostovoljcev pri organizaciji Stične mladih pri Katoliški mladini, sodeluje v Študentskem domu Janeza Frančiška Gnidovca, deluje v dnevnem centru za otroke in mladostnike in na Društvu za preventivno delo. S svojim glasom pomaga tudi mnogoterim otrokom pri Tom telefonu.

Ob prejemu nagrade je Nika povedala: »Prostovoljstvo je zame nekaj vsakdanjega in je način, na katerega lahko ljudem, ki jih življenje trenutno morda ne gleda tako zelo lepo, prinesem ali pa vsaj poskušam prinesiti malo ljubezni in miru. To priznanje je zame prišlo povsem nepričakovano. Sem pa zanj in za youngCaritas, ki je prepoznal moj trud in potencial, izjemno hvaležna. Ob tem sem vesela, da nas prostovoljce vidijo in podpirajo tudi na državni ravni, in vsekakor je to zame tudi motivacija za naprej. Ob tem pa bi želela reči iskrena hvala vsem vam soprostovoljcem, ki svoj

čas tako nesebično delite in soustvarjate prijaznejši svet. Hvala, da vam je mar in da sta vam zadostna nagrada iskren nasmeh in preprost hvala.«

Draga naša Nika, ekipa youngCaritas ti iskreno čestita ob tem priznanju in se veseli s teboj. Hvala za tvoje opravljeno delo. Ob tem se za vse opravljene prostovoljske ure iz srca zahvaljujemo vsem prostovoljcem, ki so že ali pa še bodo svoj čas namenili tistim, ki nas potrebujejo.

MLADI se predstavijo

Sem Isabel Čehovin in prihajam iz okolice Štanjela.

Prostovoljstvo: Mlada Karitas ☺. Prostovoljka pri Mladi Karitas sem že tri leta. Sodelujem pri učni pomoči, poletnem taboru v Soči, počitniškem varstvu in tudi pri raznih ostalih projektih.

Hobiji: Branje, poslušanje glasbe, tek.

Najljubša hrana: Testenine.

Najljubši kraj za izlet v Sloveniji: Koper.

Najljubša pesem: Common people – Pulp.

Najljubši kotiček, kjer se sprostiš: Narava.

Najljubša slovenska beseda: Potrpljenje

na obisku

SLUŽENJE POMENI LJUBITI

Marjana Plesničar Jezeršek

V rubriki Na obisku predstavljamo gospo **Anito Valič**, ki je že več kot 20 let aktivna prostovoljka in od leta 2004 tudi voditeljica Župnijske karitas Portorož. O svojih začetkih pri Karitas nam je povedala:

»Po smrti moža sem v sebi začutila praznino. Prvo, kar mi je padlo na pamet, da bi to praznino zapolnila, je bilo: pomagati ljudem v stiski, pomagati jim, da ne bodo lačni. V tistem času sem začela pogosteje zahajati v cerkev, opravila sem katehetski tečaj, začela poučevati verouk, peti v pevskem zboru, pomagati v župniji in v župnijski Karitas. Prav delo v Karitas, skrb za ljudi, ki so potrebovali pomoč, je mirilo mojo notranjost, in tako sem prevzela vodenje Župnijske karitas Portorož. To je postalo moje poslanstvo. Srečevanje z ljudmi, predvsem poslušanje njihovih zgodb, ki so jih pripeljale do tega, da so potrkali na vrata Karitas, in njihova hvaležnost, ko jih poslušam, ko jim daš hrano ali tisto, kar potrebujejo – to me še danes vleče, da prihajam v Center karitas. In četudi je treba napisati ogromno poročil ter voditi vedno več evidenc, to še vedno rada delam. Nasmeh, ki zamenja solze na obrazu nekoga, ki mu pomagam, je neprecenljiv.«

Vprašali smo jo tudi:

Kaj vam pomeni služenje?

Služenje pomeni ljubiti. Pomeni, da podarimo svoje življenje, ne da bi kaj pričakovali v zameno.

Kakšen je vaš najlepši spomin na delo pri Karitas?

Najlepše je vsakič, ko imamo hrano, ki jo lahko dam – in vidim zadovoljstvo na obrazu prejemnika.

Katera je vaša najljubša pesem?

Ko zarja zlati nam gore. Ob tej pesmi mi vedno prirejo solze v oči. Glasbo imam zelo rada. Pela sem v več pevskih zborih in kot otrok sem se sama naučila igrati harmoniko, čeprav tega kot dekle v tistem času ne bi smela.

Kateri je vaš najljubši kraj?

V Sloveniji je to gotovo Ormož, tam sem se rodila. Sem pa veliko potovala in videla mnogo lepih krajev, med katerimi bi težko izbrala najlepšega.

Katera je vaša najljubša beseda:

Ljubezen ali karitas. Karitas mi resnično veliko pomeni, saj mi je pomagala, da sem odžalovala in se rešila trpljenja.

Kako vidite vzgojo za ljubezen, dobroto, solidarnost?

Preprosto: da to živiš, da s svojim načinom življenja pričuješ za te vrednote.

Kaj bi radi predali mlajši generaciji?

Zaradi starosti počasi zaključujem svojo pot služenja znotraj Karitas, čeprav bom delala, dokler bom le mogla. Mlajšim prostovoljcem bi rada sporočila, da si želim, da bi se še naprej veliko delalo znotraj Karitas, da bi ostali aktivni, navdušeni, vedno pripravljeni pomagati, da bi bila karitas tista beseda, na katero bi pomislil vsak, ki se

znajde v stiski. Da bi ljudem služili iskreno in s takšnim žarom, kot ga imam jaz.

komentar meseca

SKUPNO DOBRO

Jožef Kociper

Bog je ustvaril svet, da bi v njem živeli v skupnem dobrem. Človek pa se je skozi zgodovino velikokrat oddaljil skupnemu dobremu. Vsako neravnovesje je zgodovina sama od sebe postavila na svoje novo uravnoteženo mesto. Procesi razvoja neenakopravnosti se velikokrat ponavljajo, ko močnejši jemljejo šibkejšim. Delo močnejših je vse bolj plačano, šibkejših vse manj, zato je močnejših vse manj, so pa le-ti vse močnejši. Šibkejših pa je nasprotno vse več, vendar pa postajajo vse šibkejši.

V tem procesu razslojevanja pa kar naenkrat nastopijo »naravni« zakoni, ki te skrajnosti »zlomijo« in družbo na novo »uravnovesijo« na »uravnoteženo enoto«.

V zgodovini tako lahko zasledimo premike družbe, kot so: razpad Rimskega cesarstva, odprava suženjstva, rojstvo krščanske civilizacije, odkritje novega sveta, prehod kmetijskega gospodarstva v trgovinski model, francoska revolucija, industrijska revolucija, propad absolutnih monarhij in nenazadnje rojstvo demokracije.

V današnji krizi Človeštva nam lahko pomagajo, da si dodobra izprašamo vest in se ozremo v lastno ogledalo. Če se danes pošteno zazremo v ogledalo, lahko hitro opazimo, da smo v Evropi zadnji dve tisočletji rasli na krščanski kulturi, le-ta pa je temeljila na antični etiki, rimskem pravu in Svetem pismu. Evropa je v tem času hitro rasla v sodobno tržno gospodarstvo s humanitarnim in karitativnim posluhom. Gospodar-

»NJIVA SVETA, SRCA IN BLIŽNJEGA«

papež Frančišek

vir: Vatican News, prevod: p. Ivan Herceg DJ

Povedal jim je drugo priliko; rekel je: »Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je posejal dobro seme na svoji njivi. Medtem ko so ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, zasejal ljuljko med pšenico in odšel. Ko je setev zrastle in šla v klasje, se je pokazala tudi ljuljka. Prišli so gospodarjevi služabniki in mu rekli: »Gospod, ali nisi posejal dobrega semena na svoji njivi? Od kod torej ljuljka?« Dejal jim je: »Sovražen človek je to storil.« Služabniki pa so mu rekli: »Hočeš torej, da gremo in jo pobereмо?« »Nikakor,« je dejal, »da morda med pobiranjem ljuljke ne izpulite z njo vred tudi pšenice. Pustite, naj oboje skupaj raste do žetve. Ob času žetve pa porečem žanjcem: Zberite najprej ljuljko in jo povežite v snope, da jo sežgemo, pšenico pa spravite v mojo žitnico.« (Mt 13,24-30)

11

stvo je vseskozi raslo pod budnim očesom in v sozvočju s skrbjo karitativne sociale, ki je soodgovorno uravnoteževala zmožnosti posameznika z njegovimi potrebami.

Danes pa lahko vidimo, da samo gospodarstvo, čeprav ima velike tehnične kapacitete, vseeno ne zmore zagotavljati vseh javnih dobrin za vse ljudi enakovredno, zato pa smo mi poklicani, da se stalno vzgajamo v karitativnosti, da rastemo v čuječnosti za potrebe sočloveka. Samo s permanentnim odločanjem za karitativno ljubezen lahko ohranjamo ali pa tudi rastemo v svoji človečnosti. V današnjem času smo še posebej poklicani k razvoju novih oblik prostovoljstva z vse večjim in vse bolj čutečim srcem, kajti v preobilici materialnega razkošja nam zmerja bolj zmanjkuje človeškosti. Vedno več je v naši družbi osamljenosti.

V Evropi smo ob velikem hrepenenju po materialnem bogastvu pozabili na varstvo in podporo družini, zato nam danes primanjkuje že več generacij otrok. Žal smo spregledali, da samo starši s skrbjo in z vzgojo otrok prispevajo največ za vsesplošen družbeni razvoj.

Novo skupno dobro lahko začnemo ustvarjati samo na novih postavkah, temelječih na starih vrednotah. Začeti pa moramo pri vzgoji in izobraževanju najmlajših, in to za vrednote, ki so se pilile in oblikovale tisočletja. Na novo lahko rastemo v skupno dobro samo z iskanjem močnih in velikih vrednot, ob upoštevanju temeljnih etičnih našel.

Naša Karitas je poklicana, da išče pot k skupnemu dobremu ter daje žarek upanja s predanim služenjem skupnosti s pogledom na najšibkejše. Z majhnimi dejanji, z vsakodnevnimi podaritvami radosti bližnjemu se lahko začnejo kolektivne sanje.

Bodimo rojenice novega skupnega dobrega, pomagajmo se iz sedanjega »jaz« vrniti v nekdanji »mi«.

Prilika o pšenici in ljuljki govori o kmetovalcu, ki je posejal dobro seme na svoji njivi, nato pa odkril, da je sovražnik ponoči posejal ljuljko. Gre za rastlino, ki je podobna pšenici, a je plevel. Jezus na ta način govori o našem svetu, ki je dejansko kot velika njiva, kjer Bog seje pšenico in hudi duh ljuljko, in zato rasteta skupaj dobro in zlo. To vidimo iz poročil, v družbi, pa tudi v družini in v Cerkvi. In ko skupaj z dobro pšenico odkrijemo tudi plevel, nas zagrabi, da bi ga takoj izruvali in očistili vsega. Toda Gospod nas danes opozori, da gre za skušnjava. Nemogoče je ustvariti popoln svet in ni mogoče delati dobro tako, da se odločno uniči vse, kar nam ni všeč. Tako dosežemo še slabše učinke, saj pridemo do tega, da ob slabem uničimo tudi mnogo dobrega.

Obstaja pa še druga njiva, ki jo lahko in moramo očistiti. Gre za njivo srca, ki je edina, na kateri lahko neposredno posredujemo. Tudi tukaj sta pšenica in ljuljka, še več, ravno od tukaj se obe razširjata po veliki njivi sveta. Bratje in sestre, naše srce je namreč njiva svobode, ki ni brezkužen laboratorij, ampak odprt prostor, in zato izpostavljen ranljivosti. Da bi ga obdelovali, kot je treba, je treba po eni strani nenehno skrbeti za krhke kalčke dobrega, po drugi strani pa ugotoviti in izrjaviti tisto, kar je plevel. Poglejmo torej v svoje srce in preverimo, kaj raste v meni dobrega in kaj slabega. Obstaja zelo dober na-

čin za to. Imenuje se spraševanje vesti, ki je v tem, da pogledamo, kaj se je danes zgodilo v mojem življenju, kaj je prizadelo moje srce in kakšno odločitev sem sprejel. Tako z Božjo lučjo preverjamo, kje je plevel in kje je dobro seme.

Poleg njive sveta in njive srca je še tretja. Lahko jo imenujemo njiva bližnjega. So osebe, ki jih vsak dan obiskujemo in jih pogosto sodimo. S kakšno lahko koto prepoznamo njihovo ljuljko! In tudi, kako težko je znati videti v njih dobro pšenico, ki raste! Kako nam je všeč oguliti druge.

Zapomnimo si, če hočemo obdelovati njive življenja, moramo predvsem iskati Božje delovanje. Naučiti se videti v drugih, v svetu in v nas samih lepoto, ki jo je Gospod posejal, pšenico, katere zlato klasje je pobožalo sonce. Bratje in sestre, prosimo za milost, da bomo to opazili tako v sebi kot tudi v drugih, začeni pri tistih, ki so nam najbližje. Ne gre za naiven, ampak za veren pogled, saj Bog, ki je kmetovalec velike njive sveta, rad vidi dobro in ji daje rast ter iz žetve pravi praznik!

Ob tem si lahko tudi mi zastavimo nekatera vprašanja:

Pomislimo na njivo sveta ...

Zmorem premagati skušnjo, da »vse strpam v en koš«, da pri drugih s svojimi sodbami vse počistim?

Ko pomislimo na njivo srca ...

Sem pošten do sebe pri iskanju slabih rastlin v sebi in odločen, da jih odvržem v ogenj Božjega usmiljenja?

In, ko pomislimo na njivo bližnjega ...

Imam modrost, da vidim to, kar je dobro, in ne izgubljam poguma zaradi omejitev in počasnosti drugega?

Devica Marija naj nam pomaga potrpežljivo obdelovati to, kar Gospod seje na njivah življenja: na moji njivi, njivi bližnjega in na njivah vseh

Duhovnost za srečanje sodelavcev župnijske Karitas:

Preberite papežev nagovor in vsak zase razmisli o odgovoru na vprašanja, ki nam jih zastavlja, ter o tem, kako kmetujemo na njivah sveta, srca in bližnjega. Podelite svoje razmišljanje in izkušnje o pomenu prepoznavanja dobrega in lepega ter Božjega delovanja v svetu in svojem življenju.

RAZDELJEVANJE POMOČI V HRANI IN IZVAJANJE SPREMLJEVALNIH UKREPOV V LETIH 2024–2026

Jana Flajs

Slovenska karitas se je prijavila na Javni razpis za izbor upravičencev za razdeljevanje pomoči v hrani in izvajanje spremljevalnih ukrepov v letih 2024–2026 v okviru programa ESS+ za odpravljanje materialne pri-krajšanosti v Sloveniji in bila med drugimi tudi izbrana za izvajanje dejavnosti.

Cilj razdeljevanja pomoči v hrani in izvajanja spremljevalnih ukrepov je zagotoviti pomoč materialno in socialno najbolj ogroženim osebam ter odpraviti njihovo materialno prikrajšanost in socialno izključenost.

V sklopu izvajanja dejavnosti razdeljevanja hrane sta v letu 2024 predvideni dve dobavi prehranskih artiklov:

1. dobava: v obdobju od 1. 6. 2024 do 30. 6. 2024 (moka, kratke in dolge testenine, riž, mleko, olje, fižol, pelati in marmelada)
2. dobava: v obdobju od 1. 9. 2024 do 30. 9. 2024 (moka, kratke in dolge testenine, riž, mleko, olje, fižol, pelati in marmelada)

Za neposredno pomoč najbolj ogroženim bo v letu 2024 zagotovljenih skupno cca 1.600 ton prehranskih artiklov.

Vsi prejeti prehranski artikli bodo po vsaki dobavi v centralna skladišča distribuirani na več kot 300 razdelilnih mest Karitas. Tam boste prostovoljci Karitas še naprej skrbno pripravljali pakete pomoči za posameznike in družine, ki jih potrebujejo. Preostalo hrano bo zagotavljala Karitas iz drugih virov.

Ob prejemu hrane iz Evropske unije naj bodo prejemniki pomoči še naprej deležni tudi izvajanja t. i. spremljevalnih ukrepov – osebnega stika s prostovoljci, sodelavci Karitas.

Tako naj bodo deležni tudi druge pomoči in podpore, npr.:

- pogovora in poslušanja
- psihosocialnega svetovanja
- razbremenilni pogovorov
- opogumljanja
- svetovanja
- individualne obravnave
- delavnic in predavanj
- učenja, kako preživeti z manj dohodka
- izobraževanj
- napotitve na mehanizme socialne države in informiranja o pravicah iz javnih sredstev

- informiranja in spodbujanja k vključevanju v druge programe, ki so namenjeni spodbujanju socialnega vključevanja in socialne aktivacije
- povezovanja in napotitve upravičenih končnih prejemnikov pomoči v obravnavo pristojnim službam
- psihosocialne pomoči ob večjih naravnih nesrečah

Cilj spremljevalnih ukrepov je **izboljšanje socialne vključenosti končnih prejemnikov.**

Sofinancira
Evropska unija

SPET DOMA

Tara Raišić, 9. razred, OŠ Šmarje Sap

mentorica: Barbara Struna Garvey

Prvonagrajeni literarni prispevek v natečaju »Vir veselja in povezanosti« v letošnji postni akciji 40 dni brez alkohola. Objavljamo prvi del, ostalo v naslednjih številkah.

Spomin mi vztrajno bega v otroške dni ... k družabnim igram, teku in smehu. Tako lepo je bilo. Zdaj pa se ne spomnim, kdaj smo bili nazadnje več kot petnajst minut v isti sobi. Vse se je spremenilo. Sprememb nikoli nisem marala. Vse, kar hočem, je, da bi bila spet otrok, ki se lahko sproščeno igra popoldne, ko pride iz šole, in uživa.

Ko odrasteš, se vse zdi drugače. Vsak dan imaš manj časa s svojo ljubljeno osebo. Nikoli ne veš, kdaj ji boš spet lahko povedal, da jo imaš rad, ali kako jo je lepo videti. Kar naenkrat čakaš, da pride domov po službenem potovanju, gledaš v vrata, nato na uro, spet v vrata.

Mogoče se je samo zadržal. Mogoče je šel v trgovino, na kosilo s prijatelji. Mama pride domov. Minile so že štiri ure. Skušaj ga poklicati, a se ne oglasi. Mogoče je samo pozabil napolniti telefon. Vedno je tako pozabljiv. Še ena ura in dodatnih 10 zgrešenih klicev. Mama misli, da je samo ostal zunaj in šel s prijatelji na pijačo.

Čas je za spanje, a zaskrbljene misli se ne ustavijo. Počasi se poskušaš sprostiti, in ko končno zapreš oči, še vedno v oblačilih, ki si jih imel v šoli, zazvoni zvonec vhodnih vrat. Odpreš vrata s prepričanjem, da je tvoj oče, ki je samo malo preveč spil in je prišel s taksijem.

Mama stoji za mano z jeznim, a olajšanim izrazom na obrazu. Modre uniforme, zaradi katerih imaš od takrat naprej fobije, ti odvzamejo dih. Stavka, ki ga izrečejo, ne moreš mentalno prebaviti še mesece. Ko je tvoja mati preveč šokirana in travmatizirana, je tvoja naloga, da kot najstarejša sestra poskrbiš za svojega brata in sestro. Misli nevzdržno divjajo. Kako jima to razložiti? Kako razložiti, da oče ne bo več stopil čez naš prag? Da oče ne bo več spal v svoji postelji, prihajal na tekme ali njihove rojstnodnevne zabave. Hkrati pa tudi sam to razumeti. Da tvoj oče ni dočakal tvojih osemnajst let, ki pridejo čez dva tedna. Kako doumeti, da je bil zadnji objem pred samo nekaj dnevi zadnje slovo? Kako doumeti, da si še včeraj na klicu slišal njegov glas, danes pa ga ni več?

»Kako si kaj danes?« Šolska svetovalna delavka me na hodniku pocuka za rokav. Niti gledam niti poslušam je ne, ker sem v svojem svetu.

»Kaj?« se predramim.

»Vem, da mora biti to zate hudo. Zakaj si nisi danes vzela prosto?« Seveda govori o mojem očetu. O čem drugem bi govorila z mano danes? Danes je natanko eno leto, odkar ni več z nami.

»Ne morem si privoščiti zamuditi še več pouka.«

»Saj veš, da bi vsi učitelji razumeli, kaj se dogaja, tako ali tako pa imaš same dobre ocene.«

»Še vedno ni dovolj dobro.«

»Zakaj si tako stroga sama do sebe?«

»Ker nimam nobenega drugega, da bi bil strog do mene!« se ji napol zaderem v obraz in odvihram.

Briga me, kaj si misli. Ne vrti se cel svet okoli nje. Ampak resnica je, da se moram sama motivirati in preganjati za vse. Še posebej glede na to, kakšne plane imam. Na medicino je težko priti.

Ko pridem domov, me čaka moja mlajša sestra, ki je v četrtem razredu. Pomagam ji narediti domačo nalogo. Domov pride še brat. Njega niti vprašati nočem, kako je bilo v šoli, saj že poznam odgovor. Rekel bo, da je bilo grozno, da pol snovi ne razume in ne ve, kako mu bodo brezvezne stvari, ki se jih uči v šoli, v življenju koristile. Vseeno ga vprašam.

»Kako je bilo v šoli?«

»Kar nekaj. Učiteljica se je drla name, ker nisem znal neke snovi, ki nam je niti razložila ni.«

»Imaš jutri kakšno ocenjevanje?«

»Matematiko.«

»Rabiš kaj pomoči?«

»Saj je OK.« Seveda je vse OK, dokler ne pride domov z nezadostno in se moram jaz ukvarjati s tem. Mama se seveda ne bo. Iskreno ne vem, kdaj sem jo nazadnje videla, brez da bi prišla domov opita. Redko jo vidim, a ko jo, občutim do nje tako zamero, da se ne morem umiriti. Razumem, da ji je hudo. Ampak – a meni ni? Jeza mi počasi napolni vsak kotiček telesa. Ne razumem, kako lahko ona gre ven, je cele dneve ni, jaz pa naj skrbim za njeno otroke, kuham kosilo, pospravljam hišo, hodim v trgovino ... Moj brat mi seveda ne bo pomagal, ker so igrice pomembnejše, sestra pa tudi »ne more«. Hkrati moram skrbeti za svoje ocene, pomagati pri nalogi obema sorojencema in ju vsak dan znova opominjati o najosnovnejših opravilih.

Se nadaljuje.

koper

V STAROSTI, BOLEZNI IN TRPLJENJU NISMO SAMI, BOG JE Z NAMI!

sodelavke Kraške območne Karitas

14

Srečanje starejših in bolnih, Kraške območne Karitas

V prijetni senci mogočnih dreves in zavetju cerkve Marijinega vnebovzeta v Vremah smo se tudi letos zbrali starejši in bolniki s Krasa. Srečanje vsako leto organizira Kraška območna Karitas.

Pri sveti maši nas je nagovoril župnijski upravitelj Bolniške župnije Ljubljana Anže Cunk, ki deluje po različnih oddelkih Kliničnega centra, Onkološkega Inštituta in bolnišnice dr. Petra Držaja.

Povedal nam je različne primere in dogodke, ki so se mu vtisnili v spomin in v srce pri opravljanju poslanstva z bolniki. Lepo nam je razložil pomen, moč in sporočilo bolniškega maziljenja.

Poudaril je, da to ni zadnji zakrament, ampak upanje na ozdravljenje, ki nam daje moč ter Božjo navzočnost in zavedanje, da v težkih trenutkih in preizkušnjah nismo sami, ampak je Bog z nami.

Tudi ko je situacija težka, je vedno prisotno upanje, da bo človek premagal bolezen. Ko pa se življenje izteka, se je treba prepustiti tudi temu in vstopiti v Božje naročje.

Ta zakrament je bil pri maši tudi podeljen vernikom, ki so k obredu maziljenja pristopili.

Z župniki kraških župnij, ki so pri sveti maši somaševali, smo zmolili litanije Matere Božje in s tem počastili našo gostiteljico v Vremah, Marijo Vnebovzeto.

Po maši smo se pred cerkvijo družili, se spodbujali in pokramljali ob dobrotah sodelavk Karitas.

Proti domu pa smo s seboj odnesli globoke misli bolniškega župnika, polne upanja, ljubezni in lepih življenjskih napotkov.

OZRI SE PROTI SONCU

Marjana Plesničar Jezeršek

V Grošljevi galeriji na Prevaljah smo se 30. 5. udeležili posebnega dogodka. Med družine, ki so jim lanske poplave uničile domove, smo razdelili likovna dela iz projekta Umetniki za Karitas. Povod za to gesto je bilo dejstvo, da so ravno na dan, ko smo v sodelovanju s Kulturnim društvom Mohorjan v avgustu 2023 organizirali odprte razstave Umetniki za Karitas, Prevalje prizadele katastrofalne poplave. Zaradi tega dejstva smo ves čas na poseben način čutili s Prevalčani in doživljali njihove žalostne zgodbe in jih tudi že podprli z denarnim nakazilom iz sredstev projekta Umetniki za Karitas ter s fizično pomočjo pri čiščenju poplavljenih hiš.

Ob ponovnem povabilu k sodelovanju smo jim želeli tudi nekaj podariti. V 30. letu projekta Umetniki za Karitas smo jim tako podarili 30 likovnih del za prizadete v lanskim poplavih. Lep dogodek je popestril Vokalni kvintet Ajda, za gostoljubje in sladko pogostitev pa so poskrbeli člani ŽK Prevalje. Voditeljica

ŽK Prevalje, ga. Rezka Vivod, je poskrbela za odlično organizacijo, strokovna sodelavka projekta Umetniki za Karitas, ga. Anamarija Stibilj Šajn, pa je vsaki podarjeni sliki dodala tudi zgodbo.

Bil je ganljiv večer, saj so prejemniki slik izkazali iskreno hvaležnost, nas pa so se globoko dotaknile njihove osebne zgodbe. Upamo, da bodo podarjene slike v njihove domove prinesle svetlobo in pozitiven pogled v jutrišnji dan oz. kot piše na vsaki od podarjenih slik: »Ozri se proti soncu in sence grenkega spomina bodo ostale za teboj. Naj droben dar Umetnikov za Karitas bogati in navdihuje vaš vsakdan.«

KORENINA MIRU JE MOLITEV

Marta Premrl, foto Zdenak Sfiligoj

Od 30. maja do 2. junija 2024 je v Pastoralnem domu Stella Maris v Strunjanu potekal kulturno-duhovno-izobraževalni oddih za sodelavce karitas. 23 se nas je zbralo iz Goriške in Tolminske območne Karitas ter iz Dekanijske Karitas Idrija-Cerkno. Sprejel in vodil nas je ravnatelj Škofijske karitas Koper, gospod Tiho-mir Busija.

Začeli smo na praznik Svetega rešnjega telesa in krvi. Zvečer smo se udeležili maše v cerkvi Marijinega prikazanja v Strunjanu. Daroval jo je oče Bojan Rav-bar, najstarejši župnik, ki še upravlja župnijo. 88 let mu je upognilo hrbet, ni pa ugasnilo njegovega duha. S svojim žarom in živo vero nas je popeljal v češčenje

Svetega rešnjega telesa in krvi ter nas s pozornostjo in živostjo nagovarjal vse dni, ko smo se priložnostno ali pri maši srečevali z njim.

Dotaknila se nas je njegova misel, da imamo od-prte roke, ki pa se odpirajo iz našega odprtega srca.

Korenina miru je molitev

Vsako jutro smo začeli z molitvijo. Uglasili smo se v molitvi hvalnic in tako z Bogom začeli nov dan. S hvalnicami smo se v isti molitvi povezali z vso Cerkvijo, zemeljsko in nebeško, ki slavi Očeta v Svetem Duhu po Jezusu Kristusu.

Prvi dan nas je obiskal duhovnik msgr. Slavko Rebec. Z življenjskimi zgodbami nam je pripovedoval, kako pristopati do drugače mislečih, kako pridobivati sodelavce Karitas. Povabimo za en projekt, ne za nedoločen čas. Vse je podkrepil z besedami iz Svetega pisma in sveto mašo, ki jo je daroval.

Zvečer smo prisluhnili pričevanju misijonarja p. Jožeta Andolška, ki z vsem, kar je, živi svoje poslanstvo. Zbira pomoč, jo pošilja v Afriko, hodi tja, tvega tudi svoje življenje. V sliki in besedi nam je prikazal težko, trpljenja polno življenje ljudi v Etiopiji, ki jih je prizadela vojna. Pretresljivo. Odprl je naša srca za pomoč tem ljudem, našim bratom in sestram.

V soboto smo prisluhnili g. Petru Tomažiču, generalnemu tajniku Slovenske karitas.

Predstavil nam je zgodovino, delo in pomen Karitas pri nas in po svetu. V drugem delu je spregovoril o evta-naziji in uzakonitvi uporabe konoplje. Opozoril nas je na lepo preobleko, na lepe besede, s katerimi prikazujejo umor in samomor človeka kot nekaj človeškega, ljubezni polnega.

Človek obrača, Bog obrne

Sobota popoldne je bila namenjena izletu v neznanje. G. Tihomir je načrtoval eno smer, Bog pa je obrnil volan, nas popeljal v drugo smer in nas pripeljal v Izo, kjer smo bili pri maši ob zaključku kateheze Dobrega pastirja. Maša, ki jo doživiš in te pušča brez besed.

Vsak dan smo kljub dežju našli čas za sprehod, klepet ali kopanje v bazenu.

Postavimo tri šotore

In prišla je nedelja, ko smo po maši zaključili z okusnim kosilom ter se kar malo težko odpravili na svoje domove, kajti doživeli smo tako polne dni, košček nebes, in bi kar postavili tri ali pa še več šotorov in ostali.

Zahvala

Velik hvala Bogu za te dni. Hvala osebju ki je z okusnimi jedmi in prijaznostjo skrbelo za nas. Hvala g. Tihomirju in ge. Snježani za vodenje, prijaznost in domačnost, ki smo jo bili deležni.

SREČANJE DRUŽIN PRI SV. MARKU

Pavla Brec

Tudi letos je bilo v istrskem pastoralnem območju načrtovano srečanje družin. Predvideni datum je bil 26. maj, pri cerkvi na Zvročku v župniji Predloka. Zaradi slabe vremenske napovedi je bilo srečanje prestavljeno v župnijsko cerkev sv. Marka na Markovcu.

Zbiranje se je začelo ob 15. uri ob molitvi rožnega venca za naše družine. Ob 16. uri je sledila sv. maša, ki jo je ob somaševanju duhovnikov iz sosednjih župnij vodil g. Primož Krečič. V svojem nagovoru je poudaril, kako se izkušnja Svete Trojice prenese v družino, kjer je najpomembnejše sprejemanje, zvestoba, podarjanje, odpuščanje, ki je vedno potrebno in se kar naprej ponavlja. Seveda pa je nad vsem prisoten Jezus, ki vedno pomaga, ko človeške roke odpovedo. Povabil nas je, da molimo in se zahvaljujemo za otroke.

Po sv. maši smo odrasli lahko prisluhnili pričevanju zakonskega para z Gorenjske o lepih doživetjih in tudi preizkušnjah v njunem zakonu, za otroke pa je bila organizirana zabava s čarodejem. Nato so sodelavci Karitas pripravili še srečelov, za katerega so darila prispevale vse župnije. Sredstva, zbrana pri srečelovu, bodo namenjena reševanju prošelj za finančno pomoč, ki jih v Istrski območni Karitas prejmemo od družin in posameznikov v stiski. Na ploščadi ob cerkvi smo se še družili in pogovorili ob hrani in pijači, ki so jo mnogi dobrovoljno darovali in prispevali. Hvaležni smo Bogu za lepo vreme, prijetno srečanje in obujanje spominov. Iskrena hvala tudi župniku Ervinu, saj smo začutili, da smo v njegovi župniji vedno dobrodošli.

SPOROČILO MIRU NA SVETI GORI

Marjana Plesničar Jezeršek

Sveta Gora je predvsem sveta, saj se je na njej prikazala Marija, tja hodimo v Marijino svetišče ter ji prinašamo svoje prošnje in zahvale. A Sveta Gora postaja tudi vedno bolj kulturna, ob vseh dogodkih, ki v zadnjem času potekajo na tem mestu, od koncertov, predavanj do razstav; postaja resnično kulturno središče. Prihodnjih nekaj tednov pa bo Sveta Gora tudi dobrodela. Z razstavo Umetniki za Karitas namreč poleg tega, da jih seznanjamo s sodobno likovno umetnostjo, obiskovalce nagovarjamo, naj svoja

srca odprejo za pomoč ljudem v stiski – naj postanejo dobrodelniki.

Dela, ki si jih lahko vse do 16. avgusta ogledate v Frančiškovi dvorani na Sveti Gori, so nastala v 29. likovni koloniji Umetniki za Karitas, pod geslom »Mir tej hiši«. Razstava prinaša na Sveto Goro sporočilo miru – sporočilo, da tako umetnost kot dobrotelost presegata spore, konflikte in celo vojne. Razstavljena so dela avtorjev iz različnih držav, celo iz sprtih Ukrajine in Rusije. Namen kolonije je usmerjen k pomoči žrtvam nesmiselne vojne. Zbrana sredstva bodo namenjena letovanju ukrajinskih otrok in njihovih staršev ali skrbnikov, ki so morali zaradi vojne zapustiti svoje domove ter se naseliti na območju koprške škofije. Ob začetku šolskih počitnic bo 15 takšnih družin odšlo na kratko letovanje v Strunjan, ki se ga res iskreno veselijo, nekateri bodo celo prvič videli morje.

Velika hvala p. Benediktu za blagoslov

razstave, ge. Anamariji Stibilj Šajn za čudovito predstavitev likovnih del in njihovih avtorjev, Lari in Nežiki za glasbeno obogatitev dogodka, ge. Slavici Stibilj za prekrasne šopke ter Goriški območni karitas za sladko pogostitev. Prisrčno vabljeni, da si razstavo ogledate in sporočilo miru ponesete tudi v svoj dom.

Ljubljana

DRUŽABNA SREČANJA STAREJŠIH OD 60 LET

Jožica Jevnikar

V Župnijski karitas Šentvid pri Stični imamo radi delo s starejšimi. Z njimi radi preživljamo čas, zanje z veseljem kaj dobrega storimo.

Enkrat mesečno organiziramo družabne večere za starejše od 60 let. Srečujemo se v župnijskem domu, kjer se pogovarjamo, pojemo, molimo, igramo družabne igre, beremo poezijo in prozo, izdelujemo adventne venčke. Čas druženja namenimo tudi varnosti v prometu. V goste smo povabili »papirčkarice« iz Doba, ki so nam preskrbele material in nas naučile izdelovati izdelke iz papirja. Imamo se lepo, iz srca se nasmejimo, se veselimo lepih dogodkov in znamo prisluhniti pogovorom o težavah.

Pred prihajajočimi počitnicami smo se odločili, da zaključek naših srečanj organiziramo v Lavričevi koči na Gradišču. Izpred župnijskega doma v Šentvidu smo nekateri odšli na Gradišče peš, drugi z avtomobili. Ob smehu, fotografiranju, pogovorih in sladkanju z dobrotami je bilo srečanje lahko in prijetno.

Med organizatorji srečanj in udeleženci so se stkale globoke vezi. Pogrešali smo vse, ki se zaključka niso mogli udeležiti. Dogovorili smo se, da bomo jeseni z družabnimi srečanji nadaljevali. Zavedali smo se, da se bomo pogrešali in da bomo veseli, če se nam bo septembra pridružil še kdo, ki si želi družbe in zanimivega preživljanja prostega časa.

SREČANJE STAREJŠIH IN BOLNIH

Rozalija Jeglič

Skrivnost sreče je v tem, da vidiš vsa čuda sveta, a pri tem nikoli ne pozabiš na to, kar imaš v roki.

Paulo Coelho

Na binkoštno nedeljo, 19. maja 2024, smo sodelavke Župnijske karitas Vodice pripravile tradicionalno srečanje starejših in bolnih. S tem dogodkom smo jim želeli izraziti spoštovanje in zahvalo.

Srečanje smo začeli s slavnostno sveto mašo, ki jo je daroval župnik g. Franc Mervar. Med mašo so prisotni prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Bogu smo se zahvalili za pretekla leta in ga prosili, naj bo tudi v bodoče z nami. Posebej smo se zahvalili za milosti, ki smo jih deležni po zakramentih. Priporočili smo se Svetemu Duhu, naj nas še naprej krepi in vodi, tako kot je vodil apostole. Sveti Duh bo vedno naš pomočnik, tolažnik in vodnik. Bogoslužje so s svojim petjem polepšali tudi pevci cerkvenega pevskega zbora.

Za vse prostovoljke Župnijske karitas Vodice je srečanje s starejšimi vedno nekaj posebnega in ga pripravljamo z največjim veseljem. Rade sodelujemo pri sveti maši z uvodom, branjem berila, prošnjami, uvodom v očenaš, pozdravom miru ter ob koncu z zahvalo in povabilom na prijateljsko druženje.

Srečanje in pogostitev smo pripravile v pastoralnem domu. Ta čas je bil namenjen obujanju lepih spominov in srečanju starih prijateljev. Veselje ob novnem snidenju je napolnilo prostor in ostaja v srcih vseh prisotnih. Topli medčloveški odnosi pomagajo premagovati različne strahove, bolezni in osamljenost. Na obrazih vseh prisotnih je bilo zaznati veselje, da so se srečanja udeležili. Ob slovesu smo vsem izročili knjižico z naslovom »Pogumno naprej« in zavitek peciva ter se od vsakega posebej poslovili s prijaznim pozdravom.

BOŽJE ZAPOVEDI TEMELJIJO NA LJUBEZNI

Bojana Bajec

2. junija 2024 je bilo v župnijski cerkvi svetega Martina v Notranjih Goricah zdaj že 7. tradicionalno srečanje ostarelih, bolnih in onemoglih, ki ga organizira Župnijska karitas. Prva nedelja v juniju je za to zelo primerna, saj je ta mesec posvečen češčenju Srca Jezusovega in Marijinega, zato je prav, da to Božjo ljubezen delimo s tistimi, ki so onemogli, večkrat duhovno vezani na dom in brez sovrstnikov.

Srečanje smo tudi letos združili s sveto mašo. Pred njo je bila možnost za sveto spoved, med mašo, ki jo je daroval g. Aco Jerant, pa je bilo mogoče prejeti bolniško maziljenje, ki ga lahko enkrat letno prejme vsak starejši, gotovo pa tisti, ki je bolan, onemogel in potreben posebne Jezusove pomoči. Ker je naš župnik, g. Jože Mate, že od januarja zaradi bolezni odsoten, smo bili zelo veseli, da smo ga lahko pozdravili v svoji sredi.

Med pridigo nam je g. Aco Jerant govoril o tem, da smo ljudje ujeti v številne predpise, določila, ki zapovedujejo, prepovedujejo. Božje zapovedi pa člo-

veku lajšajo in lepšajo življenje. Ljudje potrebujemo zapovedi, da nas obvarujejo pred samim seboj. Božje zapovedi temeljijo na ljubezni na treh področjih: v mislih, besedah in dejanjih, ter so zato, da lahko živimo normalno kot ljudje, in ne kot stroji.

Po maši smo se vsi skupaj ustavili še pred cerkvijo, kjer so bile postavljene mize in klopi, ki so nam jih prijazno posodili domači gasilci. Najprej je bilo malo začetne zadrege, ki pa je hitro minila in med prisotnimi je stekel prijeten klepet. Gospodinje so poskrbele za pecivo in druge dobrote, celo tako pridne so bile, da smo lahko našim udeležencem dali nekaj sladkih dobrot še za domov. Druženje je minilo v prijetnem vzdušju, kajti takšna srečanja bolnim in ostarelim res veliko pomenijo, vsi pa so z veseljem poklepetali tudi z našim gospodom župnikom, saj ga nekateri niso srečali že nekaj mesecev.

PROSILI ZA MODROST IN RAZSODNOST PRI DELU Z LJUDMI V STISKI

Alenka Petek

Škofijska karitas Ljubljana za prostovoljce, ki prispevajo svoje delo in znanje, da programi Karitas pomoči nemoteno tečejo, in **za zaposlene vsako leto pripravi izlet z romanjem v obliki obiska kulturne znamenitosti in cerkve, kjer je tudi sv. maša. Tokrat smo se 13. 6. 2024, na god Antona Padovanskega, odpravili v Hrvaško Zagorje.**

Najprej smo se ustavili v Krapini, kjer smo si ogledali muzej neandertalcev. Film nas je ponesel tisočletja nazaj v preteklost in nam skozi zgodbo predstavil življenje krapinskih neandertalcev, ki izhajajo iz zadnje ledene dobe. Osebe neandertalske družine v filmu na zelo realističen in plastičen način prestavijo svoje lovske sposobnosti, izdelavo orožja, običaje in ritua-

le, skrb za bližnje ter njihovo primitivno komunikacijo. Zanimivo, da je prazgodovinski divjak – krapinski neandertalec – imel tudi čut za svoje bližnje.

Sledil je ogled muzeja, kjer je na zanimiv način predstavljeno ne le življenje neandertalca – evropskega pračloveka, temveč tudi zgodba o nastanku sveta, zgodovini zemlje in prvih organizmih. Najdišče neandertalcev je še danes eno od najpomembnejših paleoantropoloških najdišč na svetu.

Nato smo si v naravi ogledali živalske skulpture in kipe neandertalcev ter se odpeljali do Marije Bistrice, ki je najbolj znano Marijino svetišče na Hrvaškem in se nahaja v Hrvaškem Zagorju. Znano je po znamenitem črnem kipu Matere Božje. To romarsko središče sta obiskala tudi misijonarka ljubezni sv. mati Terezija in papež sv. Janez Pavel II.

Leseni gotski kip Marije z otrokom je delo neznanega ljudskega umetnika iz 15. stoletja. Kip so skozi obdobja dvakrat skrili in zazidali. Skrivanje in dve ponovni najdbi so vzbujali močno vero v njegovo čudežno, božjo moč – kmalu po drugi najdbi ter po različnih čudežih in ozdravitvah, ki naj bi se zagotovo zgodili v Mariji Bistriški.

Sv. mašo je daroval predsednik ŠKL Marko Čizman. Ob ljudskem petju in sodelovanju smo se zahvalili Mariji in jo prosili za pomoč. K njej se zatekamo v stiskah, saj jo pojmujeemo kot mater, zavetnico, pomočnico in priprošnjico. Prosili smo za modrost in razsodnost pri delu z ljudmi v stiski; naj nam Marija

v težkih stiskah tako prosilcev kot nas samih stoji ob strani.

V okolici bazilike Marije Bistriške pod arkadami vidimo ogromno marmornatih plošč, na katere so vklesane številne zahvale za ozdravitev, ki verujočim pričajo o velikem pomenu in moči Matere Božje.

Med kosilom smo se družili. Ob prijetnem vzdušju je klepet, ob katerem smo se nasmejali in razbremenili, hitro minil. Prijetno sproščeno vzdušje in ubrano petje ob spremljavi kitare, nas je povežalo in sprostito. Domov smo se vračali duhovno obogateni. Celotno srečanje nam je vtilo moči za nadaljnje delo.

20

TERENSKI OBISK LIBANONA, DRŽAVE Z VELIKO HUMANITARNO KRIZO

Jana Lampe

Skupaj z Marjanom Pogačnikom, novinarjem tednika Družina, ki je partner v projektu »Opolnomočenje ranljivih žensk v Libanonu pred nasiljem na podlagi spola«, sofinanciranem s strani Ministrstva za zunanje in evropske zadeve RS, sva se konec maja letos odpravila na terenski obisk v Libanon. Državo že več let pesti velika humanitarna kriza. Vzroki zanjo so številni.

Med drugim je posledica hude finančne krize iz pred let, do finančnega kolapsa je prišlo leta 2019 po desetletjih korupcije in zapravljivega ravnanja vladajočih. Oblasti so onemogočile dvigovanje vseh življenjskih prihrankov z bančnih računov in še danes lahko Libanonci dvignejo le del nedavno prisluženega denarja, zato večina sprotne prihranke pretaplja v dolarje in jih hrani doma. Realna vrednost plač, še zlasti tistih v javnem sektorju, se zaradi inflacije, ki je na letni ravni 100-odstotna, drastično zmanjšuje. Nekateri zaslužijo po 150 ali 200 evrov, cene v trgovini pa so večinoma višje od slovenskih. Za libanonsko družbo to tako rekoč pomeni izginotje srednjega sloja, so povedali na Caritas Libanon.

Poleg tega v državi že 13 let gostijo neuradno več kot dva milijona sirskih beguncev, Libanoncev pa je štiri milijone. Čutijo tudi posledice velikanske eksplozije v пристanišču v Bejrutu avgusta 2020, ko je bilo več kot 200 smrtnih žrtev in za okoli 14 milijard evrov škode, posledice covida, vojne v Ukrajini ter izraelsko-palestinskega konflikta, zaradi katerega na jug Libanona letijo rakete. Mnogi so že odšli v notranjost države.

Vse to ima za posledice veliko brezposelnost, pomanjkanje hrane, elektrike, goriva, zdravil in možnosti zdravstvenih storitev ... 70 % prebivalstva živi pod

Delavnice Karitas s psihosocialno podporo za ranljive libanonske ženske, slovenski projekt

Mobilna klinika Caritas Libanon

Oskrba v zdravstvenem centru Caritas Libanon

Pogovori socialnih delavcev Caritas Libanon z žrtvami nasilja

pragom revščine. »Najtežje je, ker nekateri otroci ne hodijo v šolo, ker starši ne morejo plačati poti, potrebščin. Nekateri otroci so prisiljeni v delo in izkoriščani, dekleta v zgodnje poroke. Številni otroci, ki hodijo v šolo, pa pridejo brez malice, ker starši nimajo denarja niti za hrano. Caritas Libanon zanje pripravlja šolske obroke. Opazijo, da nekateri ne pojedjo te malice, da jo lahko nesejo domov mlajšim bratom in sestrām, ali pa prosijo zanje za še en obrok. Vse to nas zelo boli,« nam je ob obisku pripovedovala Mary Anashahoudian, sodelavka Caritas Libanon. Večina nima denarja za zdravstveno oskrbo, saj ima nakup hrane za družinske člane vedno prednost pred zdravstveno oskrbo. Ljudje nimajo zavarovanj, ne morejo kupiti zdravil, kaj šele plačati operacije, če jo potrebujejo. Caritas Libanon, ki ima svoje zdravstvene centre in mobilne enote po vsem Libanonu in je popolnoma odvisna od zunanjih donatorjev, omogoča osnovo zdravstveno oskrbo 20.000 ljudem na leto, a žal zaradi velikega pomanjkanja sredstev številnim pacientom ne more omogočiti operacij, ki bi jih potrebovali. Najtežje je, ko ne morejo pomagati bolnikom z rakom ...

Caritas Libanon letno pomaga okoli 500.000 prebivalcem, ki so v hudi stiski, ne glede na versko pripadnost (poleg 33 % kristjanov so tu še suniti (32 %), šiiti (31 %) in 4,5 odstotka družov); od pomoči s hrano in večnamenske denarne pomoči do pomoči pri zdravstveni oskrbi, zaščite žrtev pred nasiljem ...

Vse to je mogoče ob pomoči številnih donatorjev iz tujine, med drugim tudi prek projekta Slovenske karitas z naslovom »Opolnomočenje ranljivih žensk v Libanonu pred nasiljem zaradi spola«, ki ga v okviru mednarodne razvojne pomoči med letoma 2023 in 2025 sofinancira slovensko zunanje ministrstvo. To prispeva največji delež, na pomoč priskočijo zasebna podjetja (Sanolabor, Simps's, Cargo-partner, Metropolitana), sredstva pa zbira tudi Zdravniška zbornica Slovenije za humanitarno pošiljko, ki jo bo Slovenska karitas odposlala v Libanon v juliju 2024. Poleg medicinsko-sanitetnega materiala se zbira tudi šolske po-

trebščine za otroke, higienske potrebščine za otroke in ženske ter topla oblačila.

Poseben poudarek pri slovenskem projektu je namenjen opolnomočenju ranljivih žensk. Zanje libanonske sodelavke Caritas pripravljajo enkratna srečanja oziroma uvodne delavnice ozaveščanja o preprečitvi pred nasiljem, stresom. V posamezni skupini je 10 do 15 udeleženk.

Srečanje z direktorjem Caritas Libanon

Skupaj z ekipo v zavetišču Caritas Libanon za pomoč žrtvam nasilja

Imajo pa možnost obiskovanja šestih takšnih zapovrstnih srečanj za psihosocialno podporo ženskam na različnih lokacijah v Libanonu. Skupaj bo v sklopu projekta v delavnice vključenih 800 ranljivih žensk. »V teh kriznih časih doživljam veliko stresa. Ne najdem službe, moč dela priložnostno. Težko je kupiti hrano, plačati otrokom šolanje. Te delavnice nam veliko pomenijo, da se lahko sprostimo, se medsebojno podpiramo in se lažje soočamo z vsakdanjimi stresom,« nam je terenskemu obisku dejala ena izmed udeleženk.

Caritas Libanon preko slovenskega projekta pomaga tudi ženskam, ki so doma žrtve nasilja, in potencialnim žrtvam. **Ob obisku sva bila priča trem pretresljivim izpovedim žensk o različnih oblikah trpinčenja, ki so ga ali ga še prestajajo.** Ena med njimi je bila nosečnica, ki pričakuje četrtega otroka in jo moč pretepa. Ker je brezposelna, ne more nikamor.

Ni imela niti denarja za porod v porodnišnici, 1500 dolarjev,

Zgradbe na severu Libanona

kar pa smo takoj po mojem prihodu v Slovenijo za ta namen nakazali Caritas Libanon, ker se ti para srce ... Poleg pogovora in denarne pomoči v višini 150 dolarjev ranljivim Libanonkam, ki jo prejmejo koristnice projekta, žrtvam nasilja Caritas omogoča celostno oskrbo v varnih namestitvah in pomaga pri osamosvajanju s plačilom najemnine za stanovanje in šolanje otrokom.

Žrtve nasilja v zavetišču Caritas Libanon, sirska begunka s tremi otroci, v centru se počuti kot doma

Pomagate lahko tudi vi.

Darujte lahko prek TRR:

Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana,
TRR: SI56 0214 0001 5556 761,

namen: Pomoč Libanon, sklic: 00 880.

Lahko pošljete tudi SMS CLOVEK5 ali CLOVEK10 na 1919 in prispevate 5 oz. 10 evrov.

Iz srca hvala.

POMOČ ZA LIBANON

Prošnji iz Slovenske karitas za zbiranje toplih oblačil, šolskih nahrbtnikov ter plenjc za odrasle za potrebe v Libanonu so se odzvale tudi prostovoljke Pivške območne karitas, Tolminske območne karitas in Vipavske območne karitas. Na Pivški območni Karitas, kjer imamo veliko dobrih oblačil, ki nam jih podarijo domačini, smo prostovoljke zbrale in pripravile pakete s potrebnim materialom. Posebna zahvala gre g. Miranu Žitku, ki je s prostovoljnim prevozom odpeljal zbran material na zbirališče v Mengšu. Ker smo imeli še nekaj prostora na kamionu, smo pomagali pri prevozu paketov tudi iz Ilirske Bistrice in Postojne.

Material smo zbrali in pripravili za odvoz tudi v Centru karitas v Tolminu. Kombi se je na poti v Ljubljano ustavil še v Ajdovščini, kjer je prevzel kar so pripravile prostovoljke v Centru karitas, poleg tega pa še donacijo plenjc iz DSO Ajdovščina.

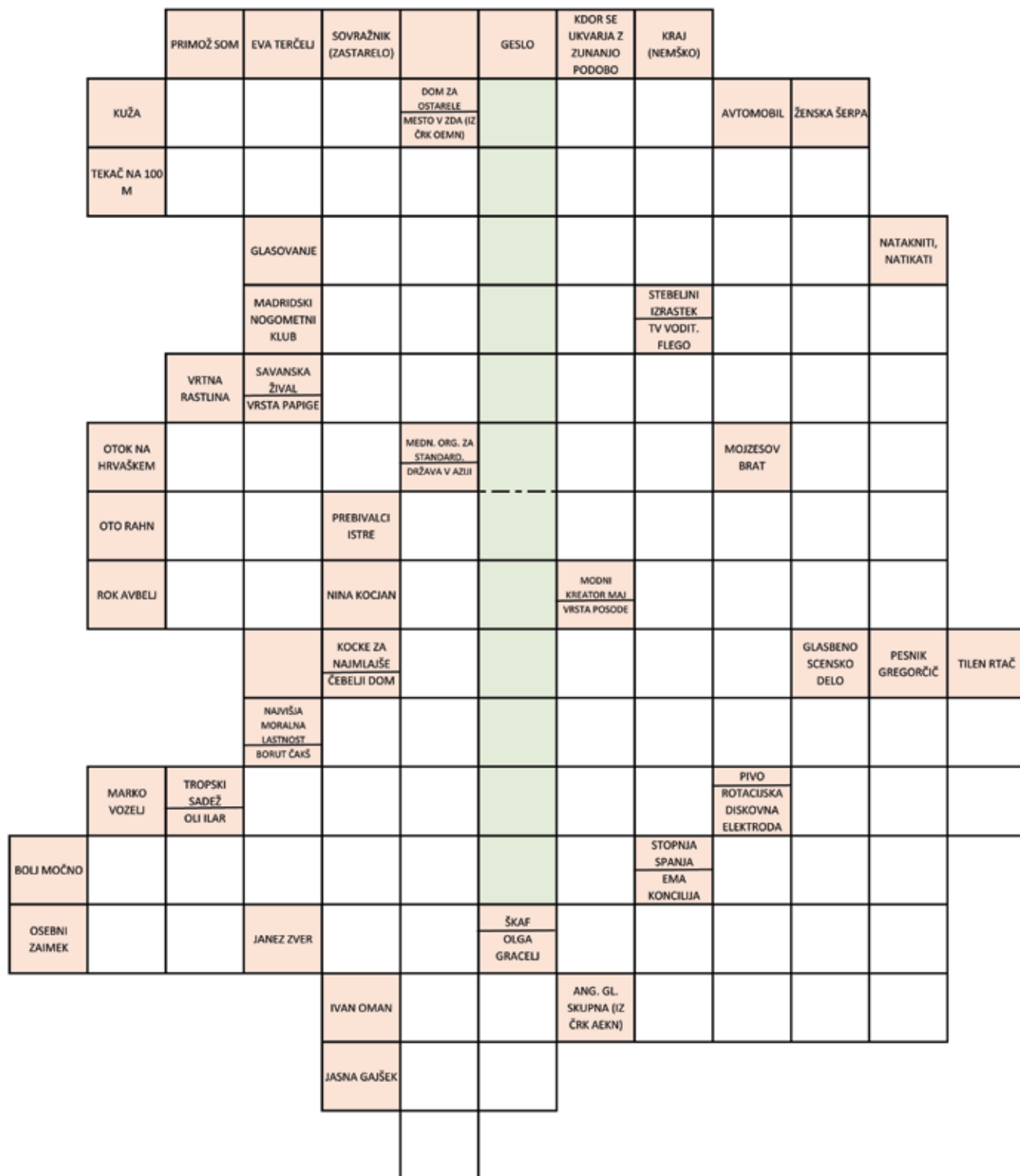

NAGRADNA KRIŽANKA

julij

Simon Dvornik

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17. 7. 2024 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e-pošti: info@karitas.si S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in kraja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Geslo junijske nagradne križanke: SKRB ZA DRUGEGA

Nagrajenci: 1. nagrada: Zlatka Zebec, Mengeš

2. nagrada: Vera Kirn Pompe, Ljubljana

3. nagrada: Adrijana Mozetič, Renče

Nagrade: 1. nagrada: brisača youngCaritas

2. nagrada: majica Karitas

3. nagrada: nogavice youngCaritas

V soboto, 15. junija smo prostovoljci in sodelavci Karitas sodelovali že na 56. romanju bolnikov, invalidov in ostarelih na Brezje. Skupaj z Ognjiščem, skavti, malteško pomočjo, smo romarjem vlivali poguma za življenje kljub bolezni, invalidnosti ali onemoglosti.

Tudi letos smo sprejeli otroke iz Ukrajine in jim ponudili deset dni oddiha brez strahu na morju.

QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

